

Pinsevenn-misjonær i Paraguay om NORAD-rapporten: «Kritikken bygger på flere misforståelser»

Av ASLE FINNSETH og
ANNETTE FALTIN(foto)

NORAD har fått all den informasjon de har bedt om fra prosjektene i Eben Ezer og Paso Cadena, og kommunikasjonen med misjonsledelsen hjemme har vært upåklagelig. Det er stor sannsynlighet for at evalueringsteamets kritikk av vår virksomhet i Paraguay i flere tilfeller bygger på misforståelser.

Det er misjonær Rudolf Larsen med seks års erfaring fra pinsevennens misjonsarbeid i Paraguay som sier dette til Vårt Land. Lørdag var han tilbake i Norge etter tre års tjeneste som sykepleier ved helseklinikken i Paso Cadena som i flere år har mottatt stillingsstøtte fra NORAD til sin virksomhet blant guarani-indianerne.

Mange av de tallene som har versert i presse og radio omkring omfanget av NORADs støtte er feilaktige. Det er en ting hva som bevilges av NORAD til arbeidet, en annen ting hva som er direkte tilgjengelig for oss der ute. Eksempelvis var det bare i underkant av 50 000 av de 120 000 NORAD i 1982 bevilget til arbeidet i Paso Cadena som var til vår disposisjon, da det dreier seg om stillingsstøtte ikke driftsstøtte. Det ligger også mulige feilkilder i språkbarrierene. Indianerspråket guarani har for eksempel bare tallbenevnelser for tallene fra en til fem, forteller Rudolf Larsen. Han mener det er misvisende å bruke ordet «koloni» i betydningen «ghetto», som rapporten ifølge avisene

Paraguay-misjonær Rudolf Larsen mener NORAD-rapporten har tatt for lite hensyn til det store arbeidspresset misjonærene arbeider under i de aktuelle områdene.

synes å gjøre. I Paraguay brukes det rett og slett i betydningen «bygd», hevder Larsen. Han understreker at han bygger sine uttalelser på det som er kommet fram i massemedia, da han enda ikke har fått lest rapporten.

Moralsk problem

Larsen skjønner ikke hvorfor Stroessners politikk overfor indianerne trekkes inn i kri-

ttikken. Forholdene de lever under i dag er svært vanskelige, men beror i stor grad på årsaker som stammer fra tida før det nåværende regimet, mener han.

Tross alt er vi bare gjester her, og situasjonen er at vi arbeider i et land der rundt fem prosent av befolkningen eier det meste av jorda. Vi prøver å gjøre det vi kan for indianerne i et «indiannerråd», vi er med i.

Dette rådet sorterer under indianerdepartementet i Paraguay og er et samarbeidsforum for alle de private organisasjonene som er engasjert i arbeid blant indianerne.

Men dere arbeider på regimets premisser?

Ja, hva ellers skulle vi gjøre? For oss er ikke det viktigste å forandre systemet her, men at vi ved å forkynne evangeliet kan forandre det enkelte menneskes holdning til Gud og sine medmennesker. Problemet med korrupsjon og urettferdighet er først og fremst moralsk, sier Larsen.

1984 – evangeliseringens år

Arbeidspress

Evalueringssteamets kritikk har ifølge Larsen tatt for lite hensyn til det enorme arbeidspress som misjonærene står i på Eben-Ezer-feltet og i Paso Cadena.

Jeg har arbeidet som anesthesi-sykepleier her i Norge, og det regnes for å innebære et stort arbeidspress. Men det er ingenting mot det presset vi står i, underbemannet som vi er. Derfor er det jo klart teamet har rett i sin kritikk av at vi ikke driver nok forebyggende helsearbeid. Kreftene, kapasiteten og midlene strekker rett og slett ikke til, sier Larsen.